

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy) o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 25 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-o piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37.
Telefon № 417-03.

Treść numeru 84-go.

1. Streszczenie № 24 „Dz. Ust. Rz. P.”.
2. Z Komisariatu Rządu: Komunikat w sprawie zawieszenia widowisk w dn. 13, 14 i 15 b. m.
3. Rozporządzenie w sprawie zmiany art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonariuszów państwowych oraz załącznika № 4 do tegoż artykułu.
4. Ustawa o Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie.
5. Rozporządzenie o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach Towarzystwa Akcyjnego budowy i eksploatacji dróg żelaznych podjazdowych w Królestwie Polskiem.
6. Dział policyjny.
7. Kronika.
8. Ogłoszenia.

Ukaż się w druku № 24 „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej” z dnia 8-go kwietnia 1922 r. zawierający treść następującą:

1) Ustawa z dnia 23 marca 1922 r. o Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie; 2) Ustawa z dnia 24 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dn. 18 marca 1921 roku o przyznaniu kredytu trzech miliardów marek na pomoc rolną; 3) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. o przekazaniu Ministrowi Spraw Wewnętrznych zarządu spraw wewnętrznych na obszarze b. dzielnicy pruskiej; 4) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. o przekazaniu Ministrowi Skarbu likwidacji departamentu aprowizacji Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej; 5) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 marca 1922 r. w przedmiocie zniesienia okręgowych urzędów ziemskich w Kaliszu, Łomży i Radomiu, oraz zmiany właściwości okręgowych urzędów ziemskich w Piotrkowie, Białymstoku i Kielcach; 6) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów okręgowych we Włocławku i w Warszawie; 7) Rozporządzenie Ministra byłej Dzielnicy Pruskiej z dnia 24 lutego 1922 r. w przedmiocie utworzenia Pomorskiej Izby Rolniczej; 8) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6-go marca 1922 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych zarządu spraw rol-

nictwa i dóbr państwowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej; 9) Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1922 r. celem wykonania — na obszarze b. dzielnicy pruskiej — ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o opłatach stemplowych od ubezpieczeń; 10) Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 marca 1922 r. o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach T-wa Akcyjnego budowy i eksploatacji dróg żelaznych podjazdowych w Królestwie Polskiem; 11) Sprostowanie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 166, poz. 777).

Z KOMISARJATU RZĄDU KOMUNIKAT

W sprawie zawieszenia widowisk w dn. 13, 14 i 15 b. m.

Komisariat Rządu na m. st. Warszawę niniejszym wzywa właścicieli przedsiębiorstw widowiskowych oraz właścicieli restauracji, cukierni i kawiarni, aby w ostatnie trzy dni wielkiego tygodnia t. j. dnia 13, 14 i 15 kwietnia r. b. zgodnie z tradycją były zawieszony przedstawienia w teatrach, kinematografach, cyrku, salach koncertowych i salach tańca oraz muzyka w restauracjach, kawiarniach i cukierniach.

M. Borzęcki.

Komisarz Rządu
na m. stoł. Warszawę.

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów

z dnia 27 lutego 1922 r.

w sprawie zmiany art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonariuszów państwowych oraz załącznika № 4 do tegoż artykułu.

(Ciąg dalszy)

C. Austria i kraje sukcesyjne.

Uniwersytety: w Czerniowcach, Gracu, Insbruku, Pradze (czeski i niemiecki) i Wiedniu;
Politechniki: w Bernie (czeska i niemiecka) Gracu, Pradze (czeska i niemiecka) i Wiedniu,
Akademja Weterynaryj w Wiedniu,
Akademja Ziemiańska w Wiedniu,
Akademje Górnicze w Leoben i Przybramie,
Akademja Eksportowa w Wiedniu,
Akademja Konsularna w Wiedniu,

Akademja dla sztuk plastycznych w Wiedniu.

Samodzielne wydziały teologiczne: w Ołomuńcu, Solnogradzie i Wiedniu (ewang.); Zakład naukowy teologii izraelickiej w Wiedniu; rzym. kat. Seminarja duchowne djecezjalne w całej Austrii i krajach sukcesyjnych.

Dowodem ukończenia studjów są: przy studjach teologicznych, prawnych, lekarskich, filozoficznych, politechnicznych, weterynaryjnych, w zakresie sztuk pięknych oraz studjów specjalnych: świadectwa, jak w szkołach wyższych polskich; przy studjach górniczych świadectwa dwóch egzaminów państwowych;

przy studjach rolniczych i leśnych świadectwa trzech egzaminów państwowych;

przy studjach handlowych — dyplom Akademji Eksportowej w Wiedniu;

przy studjach konsularnych — absolutorjum pięcioletniego kursu nauk Akademji Konsularnej.

D. Niemcy.

Uniwersytety: w Berlinie, Bonn, Erlangen, Frankfurcie nad Menem, Fryburgu w Badenji, Giessen, Getyndze, Gryfji, Halli, Heidelbergu, Jenie, Kilonji, Kolonji, Królewcu, Lipsku, Marburgu, Monachjum, Monasterze, Rostoku, Strassburgu (dawny), Tybindze, Wrocławiu i Würzburgu,

Akademja Wojskowo - Lekarska w Berlinie,

Akademje Weterynaryj: w Berlinie, Hanowerze, Monachjum i Stutgardzie,

Politechniki: w Akwizgranie, Berlinie, Brunzswiku, Darmsztadzie, Dreźnie, Hanowerze, Karlsruhe, Monachjum, Stutgardzie i Wrocławiu, Akademje Rolnicze (Landwirtschaftliche Hochschulen): w Berlinie, Bonn, Poppelsdorf, Hohenheim i Weihenstephan,

Akademje leśnicze: w Eberswaldzie, Eisenach, Hann-Münden i Tharandt,

Akademje Górnicze: w Berlinie, Claustal i Freibergu w Saksonji,

Akademje Handlowe (Handelshochschulen) w Berlinie, Kilonji, Lipsku, Mannheim i Monachjum.

Akademje Sztuk Pięknych: w Berlinie, Dreźnie i Düsseldorfie, Karlsruhe, Kassel, Królewcu, Monachjum i Stutgardzie.

Dowodem ukończenia studjów są:

przy studjach uniwersyteckich: a) świadectwo złożenia egzaminów państwowych dla teologów, prawników, lekarzy i nauczycieli, b) dy-

plom doktora jednego z wydziałów uniwersyteckich;

przy studjach politechnicznych i górniczych: a) dyplom inżyniera, b) dyplom doktora inżynierji;

przy studjach weterynaryjnych: a) świadectwo egzaminu zawodowego (Fachprüfung), b) dyplom doktora medycyny weterynaryjnej;

przy studjach rolniczych: a) świadectwo egzaminu końcowego (Landwirtschaftliche-Abgangsprüfung) b) świadectwo egzaminu zawodowego (Landwirtschaftslehrerprüfung, Wissenschaftliche Prüfung für Tierzuchtinspektoren, Landmesserprüfung, Kulturtechnische Prüfung, Brauerei-Ingenieur-Prüfung, Examen für Zuckerfabriks Ingenieur Fachlehrerprüfung für niedere Landwirtschaftliche Anstalten);

przy studjach leśniczych: świadectwo egzaminu dyplomowego z leśnictwa;

przy studjach handlowych: świadectwo egzaminu dyplomowego;

przy studjach w zakresie sztuk pięknych: świadectwo ukończenia studjów.

(D. c. n.)

USTAWA

z dnia 23 marca 1922 r.

o Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie.

Art. 1. Tworzy się Szkołę Sztuk Pięknych w Warszawie, jako szkołę państwową.

Art. 2. Celem Szkoły jest kształcenie młodzieży w malarstwie, rzeźbie i sztukach pokrewnych oraz rozwijanie jej, jako siły twórczej, z uwzględnieniem realnych potrzeb narodu i Państwa.

Art. 3. Szkoła jest osobą prawną; może przyjmować, za zezwoleniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zapisy i darowizny i samodzielnie zarządzać uzyskanym w ten sposób majątkiem; może również w ramach zatwierdzonego budżetu rozporządzać przyznaniem jej przez Rząd funduszami.

Art. 4. Językiem wykładowym i urzędowym Szkoły jest język polski.

Art. 5. Uczniami zwyczajnymi Szkoły mogą być osoby, które ukończyły państwową szkołę średnią ogólno-kształcącą lub zawodową albo im równorzędną. Osoby nieodpowiadające tym warunkom, mogą być przyjmowane na uczniów zwyczajnych za zgodą Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; pozatem mogą one być przyjmowane w charakterze wolnych słuchaczy.

